

[Honoré.]

modtaget bistand for over 200 mill. kr. Kristeligt folkeparti er indforstået med, at det erobrede Sydvietnam modtager de 37,5 mill. kr., der er stillet dem i udsigt indtil 1977-78 til genopbygningsbistand. Vi kan derimod ikke bevilge flere midler til Nordvietnam, men må henvise dette land til bistand bl. a. fra de lande, der finansierede dets erobring af Sydvietnam. I stedet vil vi pege på bistandsbehovet hos endnu fattigere asiatiske lande, små asiatiske lande som f. eks. Nepal og Burma.

En lav prioritering af modtagerlande bør bl. a. anvendes på lande, der i forvejen modtager eller kan modtage stor udviklingsbistand fra anden side, så dansk bistand ikke er så påkrævet. Det må være rimeligt at nedprioritere militærisk aggressive lande, der uden tilstrækkelig grund anvender store ressourcer til militære formål i stedet for til landets egen opbygning. Af disse grunde bør f. eks. udviklingsbistand til Cuba, Nordvietnam, Nordkorea og Algeriet have en lav prioritet.

Kristeligt folkeparti er på længere sigt tilhænger af en afbinding af danske statslån, så modtagerlandene frit kan anvende disse lån til indkøb af udstyr i andre lande end Danmark. Vi deler imidlertid udenrigsministerens opfattelse af, at det i en situation med stor arbejdsløshed i Danmark ikke er realistisk at ville gennemføre en total afbinding eller en isoleret afbinding. Den lempelse i afbindingen, vi ønsker, bør jo heller ikke komme de største industrinationer til gode, der i kraft af et stort reklame- og salgsapparat er danske sælgere overlegne. En afbinding bør komme udviklingslandene til gode. Derfor går vi ind for, at en del af disse statslån kan anvendes til indkøb af udstyr fortrinsvis i andre udviklingslande, så man ophjælper udviklingslandenes egen industri.

Vi er også meget glade for, at administrationen er gået aktivt ind i hjælpen til låntagerlandene om den mest hensigtsmæssige udnyttelse af statslånene. Det er vi af hensyn til modtagerlandene selv, men det er vi også af hensyn til, at dårlige og bekostelige projekter vil bringe denne side af vor u-landsbistand i miskredit i befolkningen.

Udenrigsministeriets notat om den statslige bistand bemærker, at medens hidtil knap 3/4 af vor flersidede bistand har været kana-

liseret gennem FN-systemet, især UNDP og verdensfødevareprogrammet, forudses i den kommende 5 års periode en tendens til større spredning af den multilaterale bistand. Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig denne udvikling. Vi mener dog, at denne tendens burde slå igennem i endnu højere grad, hvad angår forholdet mellem FN-organet UNDP og IDA. Fra 1976 til 1979 vokser bidraget til UNDP fra 243 til 390 mill. kr., hvorimod bidraget til IDA kun vokser fra 85 til 104 mill. kr. Det hænger selvfølgelig sammen med reglerne for bidrag til IDA og amerikanernes tøven, men vi ser alligevel gerne, at der rettes op på denne skævhed, og det kunne måske ske gennem samfinansiering med IDA.

Vi ser også gerne en udbygning af samarbejdet inden for EF og Norden, når det gælder bistand.

Jeg har som følge af den knappe tidsramme kun kunnet beskæftige mig med enkelte sider af udenrigsministerens 5 års plan og tale i dag. Jeg har fremdraget nogle enkelte forhold og vil til sidst gentage, at kristeligt folkeparti kan tilslutte sig hovedlinjerne i den fremtidige bistandspolitik, udenrigsministeren har fremlagt i sin 5 års plan og i sin redegørelse i dag. Vi anser det for positivt, at der fortsat kan skabes bred enighed om Danmarks udviklingsbistand.

Lasse Budtz (S):

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for en meget spændende og meget fyldig redegørelse, som jo ærligt og redeligt ikke åbner meget albuerum for en socialdemokratisk ordfører, men nogle principielle bemærkninger vil jeg dog gerne alligevel fremsætte.

Først vil jeg sige, at det er til stor tilfredshed for socialdemokratiet, at debatten overhovedet finder sted, for jo større offentlighed der er omkring Danmarks u-landspolitik og jo mere debat om omfanget og arten af den, desto bedre er chancerne for at give u-landsbistanden den offentlige og folkelige opbakning, der simpelt hen er en nødvendig forudsætning for den. Debatten i dag skal nok afspejle nuancer i opfattelsen af u-landspolitikens form, men vi er da lykkeligvis alle — med undtagelse naturligvis af egoisterne fra fremskridtspartiet — enige om, at u-landsbistanden og samarbejdet med u-